RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

4. marts 2010 *

I sag T-409/06,

Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd, Hui Yang City (Kina), ved solicitor I. MacVay, R. Thompson, QC, og barrister K. Beal,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Berrisch,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af:

Europa-Kommissionen ved H. van Vliet og T. Scharf, som befuldmægtigede,

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), Bruxelles, først ved avocats P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn og S. Verhulst, derefter ved Vlaemminck og A. Hubert,

og af

BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Monte Urano (Italien), og de 16 andre intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget, ved avocats G. Celona, P. Tabellini og C. Cavaliere,

intervenienter,

angående en påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1), for så vidt som den vedrører sagasøgeren,

har

RETTEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Martins Ribeiro, og dommerne S. Papasavvas (refererende dommer) og A. Dittrich,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kantza,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 18. februar 2009,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Artikel 1, stk. 1, 2 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret (herefter »grundforordningen«), bestemmer:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

[…]

4. I denne forordning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.«

2 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit, fastsættes »[d]en normale værdi […] normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«.

3 Hvad angår betingelserne for tildeling af status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår (herefter »SEM«), fastsætter grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b):

»I forbindelse med antidumpingundersøgelser vedrørende indførsel fra […] Folkerepublikken Kina, fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med stk. 1 til 6, hvis det på grundlag af velbegrundede krav herom fra en eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, […] er påvist, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter med hensyn til

fremstilling og salg af den berørte samme vare. Hvis dette ikke er tilfældet, finder reglerne i litra a) anvendelse.«

4 Grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), foreskriver:

»Et krav i henhold til [artikel 2, stk. 7, litra b),] skal fremsættes skriftligt og indeholde tilstrækkelige beviser for, at producenten driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, dvs. at

— virksomhedernes beslutninger om priser og omkostninger, herunder rå- og hjælpestoffer, teknologi, arbejdskraft, produktion og investeringer, skal træffes som reaktion på markedssignaler, der afspejler udbuds- og efterspørgselsforholdene, og uden nogen omfattende statslig indgriben; i den sammenhæng skal udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejle markedsværdierne

[…]

Det skal efter høring af det rådgivende udvalg, og efter at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at udtale sig, afgøres, om producenten opfylder ovennævnte kriterier inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen. Denne afgørelse er gyldig i hele undersøgelsesperioden.«

5 Grundforordningens artikel 9, stk. 5, andet afsnit, og artikel 9, stk. 6, er sålydende:

»5. […]

Hvor artikel 2, stk. 7, litra a), finder anvendelse, skal en individuel told imidlertid anføres for de eksportører, som på grundlag af behørigt dokumenterede påstande kan påvise

a) at eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede selskaber eller joint ventures, frit kan tilbageføre kapital og fortjeneste

b) at eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit

c) at størstedelen af aktierne tilhører private; statslige tjenestemænd i bestyrelsen eller i ledende managementstillinger skal være i klart mindretal, eller det skal påvises, at selskabet er tilstrækkelig uafhængigt af statslig indgriben

d) at valutaomregninger foretages til markedskursen, og

e) at statens indgriben ikke er af en sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige toldsatser for individuelle eksportører.

6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven. […] For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 17, anvendes individuelle toldsatser.«

6 Grundforordningens artikel 2, stk. 8, og artikel 2, stk. 9, første afsnit, bestemmer følgende:

»8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.«

7 Grundforordningens artikel 2, stk. 10, fastsætter:

»10. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed […]«

8 Grundforordningens artikel 2, stk. 11, foreskriver:

»Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Fællesskabet eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Fællesskabet, dvs. på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Fællesskabet, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.«

9 Hvad angår konstatering af skade bestemmer grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 6:

»2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. […] Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[…]

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade om defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.«

10 I henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, sidste punktum, må »[a]ntidumpingtolden […] ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet«.

11 Hvad angår teknikken med anvendelse af stikprøver foreskriver grundforordningens artikel 17, stk. 1 og 3:

»1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

[…]

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.«

12 Grundforordningens artikel 18, stk. 1, 3, 4 og 6, er sålydende:

»1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

[…]

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, bør den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og der bør gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke

for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

[…]

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.«

13 Bilag II, punkt 3, i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) (EFT L 336, s. 103, herefter »antidumpingaftalen 1994«), der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) (EFT 1994 L 336, s. 3), bestemmer følgende:

»3. Alle oplysninger, der kan efterprøves, og som fremlægges på behørig vis, således at de kan anvendes i undersøgelsen uden unødige vanskeligheder, som indgives rettidigt, og som i påkommende tilfælde indgives på det medium eller i det edb-sprog, som myndighederne har anmodet om, bør tages i betragtning, når der træffes afgørelser. […]«

14 Grundforordningens artikel 20, stk. 1, 2, 4 og 5, bestemmer følgende:

»1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og

betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

[…]

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal der fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.«

Sagens baggrund og den anfægtede forordning

15 Sagsøgeren, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd, er et selskab, som fremstiller og eksporterer fodtøj og i 2000 etableredes i Kina.

16 Import af fodtøj fra Kina, der henhører under visse klasser i den kombinerede nomenklatur, var underlagt et kvantitativt kontingent, som ophørte den 1. januar 2005.

17 Efter en klage indgivet den 30. maj 2005 af Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) indledte Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en antidumpingprocedure vedrørende indførslerne af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam. Indledningsmeddelelsen af denne procedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 7. juli 2005 (EUT C 166, s. 14, herefter »indledningsmeddelelsen«).

18 Under hensyn til det betydelige antal berørte parter blev det i indledningsmeddelelsens punkt 5.1, litra a), bestemt at anvende stikprøvekontroller i henhold til grundforordningens artikel 17. Endvidere har Kommissionen i indledningsmeddelelsens punkt 5.1, litra b), præciseret, at den for at indhente de oplysninger, den fandt nødvendige for undersøgelsen, sendte et spørgeskema til navnlig de kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, samt til myndighederne i de pågældende lande.

19 Sagsøgeren kontaktede Kommissionen ved den 23. og 25. juli 2005 at meddele den de oplysninger, der krævedes i henhold til indledningsmeddelelsens punkt 5.1, litra a), nr. i), og punkt 5.1, litra e), for at indgå i stikprøven af de eksporterende producenter, som institutionen ville foretage i henhold til grundforordningens artikel 17 og for at få tildelt SEM-status eller i mangel heraf at blive behandlet individuelt (herefter »TI«).

20 Sagsøgeren blev efter at blive udvalgt til at indgå i stikprøven af kinesiske eksporterende producenter opfordret til at besvare Kommissionens spørgeskema senest den 12. september 2005, hvor selskabet indsendte sin besvarelse af dette spørgeskema.

21 Kommissionen foretog en kontrol i sagsøgerens lokaler mellem den 4. og den 7. oktober 2005. Ved e-mail af 21. oktober 2005 tilsendte sagsøgeren Kommissionen en endelig oversigt over sit salg på EF-markedet, transaktion for transaktion.

22 Ved telefax af 12. december 2005 har Kommissionen meddelt sagsøgeren sine midlertidige konklusioner om selskabets anmodning om SEM-status eller TI. Hvad angår kriterierne vedrørende virksomhedernes afgørelser (jf. præmis 4 ovenfor) har Kommissionen bemærket, at sagsøgeren hvad angår salg var forpligtet til i henhold til vedtægterne og sin handelslicens at eksportere hele sin produktion, og at selskabet ikke havde taget skridt til at ændre denne situation. Det følger heraf, at sagsøgeren var underlagt en betydelig statslig indgriben, hvilket gennem handelslicensen begrænsede dets aktiviteter til kun at omfatte eksport. Kommissionen har endvidere hvad angår samme kriterium bemærket, at sagsøgeren vedrørende hjemtagelse af fortjenesten til Kina ikke kunne foretage dette uden en forudgående administrativ tilladelse. Under disse omstændigheder og på trods af, at sagsøgeren opfyldte de andre kriterier i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), har Kommissionen foreslået, at den pågældende anmodning om SEM-status afslås.

23 Kommissionen har opfordret sagsøgeren til at fremsende selskabets eventuelle bemærkninger til dette dokument inden den 19. december 2005, hvilket skete. Sagsøgeren har hvad angår eksporten af selskabets samlede produktion understreget, at det havde været selskabets eget valg, og at valget var støttet på overvejelser om »administrativ bekvemmelighed« om selskabets momspligt samt på den omstændighed, at dets varer udelukkende var bestemt til markederne i Fællesskabet og De Forenede Stater. Endvidere har sagsøgeren fremlagt en godkendelse fra kontoret for ekstern handel og økonomisk samarbejde i Hui Yang-distriktet i byen Hui Zhou (Guangdong-provinsen, Kina), hvorefter det frit kunne ændre sine vedtægter hvad angår sin produktions bestemmelse, uden at de kinesiske myndigheder ville pålægge begrænsninger i denne forbindelse. Hvad angår hjemtagelsen af fortjenesten til Kina

har sagsøgeren fremhævet, at den administrative godkendelsesprocedure er rent formel, eftersom den udelukkende skal kontrollere den dertil hørende dokumentations gyldighed, dvs. dokumentationen for konstateringen af fortjeneste, af betaling af afgifter i den forbindelse og af, at selskabets ledelse rent faktisk har besluttet at tildele fortjeneste osv. Hvad angår beviserne for disse påstande har sagsøgeren fremlagt et cirkulære fra de kinesiske myndigheder samt en juridisk udtalelse om præciseringer af det pågældende cirkulæres anvendelse.

24 Kommissionen har svaret ved telefax af 23. februar 2006, hvori den har afslået at ændre sin oprindelige vurdering. Kommissionen har hvad angår sagsøgerens produktions bestemmelse lagt vægt på, at de fremsatte bemærkninger ikke rejste tvivl om, at sagsøgeren i undersøgelsesperioden ikke måtte sælge på det kinesiske marked, og at en ændring af denne situation krævede en forudgående godkendelse fra staten. Kommissionen har hvad angår hjemtagelsen af fortjenesten til Kina anerkendt, at den administrative procedure i den forbindelse i betragtning af sagsøgerens forklaringer herom ikke medførte en betydelig statslig indgriben i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Kommissionen har dog i betragtning af konklusionerne om sagsøgerens produktions bestemmelse fastholdt, at sidstnævnte ikke opfyldte det pågældende kriterium. Følgelig fik selskabet afslag på SEM-status.

25 Kommissionen har ved telefax af 24. februar 2006 oplyst sagsøgeren om, at den ikke kunne sammensætte en repræsentativ stikprøve for transaktioner vedrørende salg på EF-markedet for at beregne eksportpriserne samt cif-prisen, Fællesskabets grænse. Denne umulighed skyldtes, at oplysningerne i den af sagsøgeren fremlagte oversigt over dets salg på EF-markedet, transaktion for transaktion, var væsentligt overvurderede i forhold til de reelle samlede tal, hvilket sagsøgeren bekræftede. Under disse omstændigheder blev dumpingmarginerne beregnet på baggrund af de tilgængelige oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.

26 Kommissionen har opfordret sagsøgeren til at fremsætte sine eventuelle bemærkninger til dette dokument inden den 6. marts 2006, hvilket skete. Sagsøgeren har i den forbindelse understreget, at Kommissionens klagepunkter var formuleret så

vagt, at sagsøgeren ikke kunne forstå, hvori den pågældende overvurdering bestod. Endvidere har sagsøgeren aldrig bekræftet, at der forelå en overvurdering, og har flere gange forklaret, at selskabets eksport blev udført gennem uafhængige handelsselskaber, og at det følgelig ikke var muligt i alle tilfælde at kende varens endelige bestemmelse. Endvidere blev alle sagsøgerens salg udført fob, hvorfor selskabet ikke var i besiddelse af oplysninger om cif-prisen, Fællesskabets grænse. Kommissionen har under kontrolbesøget på stedet hverken bemærket urigtigheder eller bestridt de indhentede oplysningers korrekthed. Under disse omstændigheder har sagsøgeren anfægtet anvendelsen af grundforordningens artikel 18 til at beregne eksportprisen eller dumpingmarginen.

27 Den 23. marts 2006 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 553/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 98, s. 3, herefter »den midlertidige forordning«).

28 I henhold til niende betragtning til den midlertidige forordning omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af forhold af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade omfattede perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. marts 2005 (herefter »den omhandlede periode«).

29 Da det var nødvendigt at fastsætte en normal værdi hvad angår varer fra eksporterende producenter i Kina og Vietnam, som måske ikke ville blive indrømmet SEM-status, blev der med henblik på fastsættelse af en normal værdi på grundlag af oplysningerne fra et referenceland, i dette tilfælde Den Føderative Republik Brasilien, aflagt kontrolbesøg hos tre brasilianske virksomheder (ottende betragtning til den midlertidige forordning).

30 Hvad angår den pågældende vare fremgår det af betragtning 10, 11, 40 og 41 til den midlertidige forordning, at den hovedsageligt omfatter sandaler, støvler, hverdagssko (urban footwear) og selskabssko (city shoes), der alle fremstilles med en overdel

af læder eller kunstlæder. Det ses endvidere af betragtning 12-31 til den midlertidige forordning, at Kommissionen ved varedefinitionen har udeladt højteknologiske sportssko (Special Technology Athletic Footwear, herefter »STAF-fodtøj«), og at den har inkluderet børnefodtøj.

31 Kommissionen har i betragtning 46 til den midlertidige forordning hvad angår samme vare fastslået, at den omhandlede vare og fodtøj med overdel af læder, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina eller Vietnam, og fodtøj med overdel af læder, der fremstilles og sælges i Fællesskabet af EF-erhvervsgrenen, havde en høj grad af lighed med hensyn til deres grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika samt anvendelsesformål, og at de betragtes af forbrugerne som substituerbare. Følgelig svarer alle typer fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder, som fremstilles og sælges i de omhandlede lande og i Brasilien, og det fodtøj, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen på EF-markedet, i henhold til betragtning 52 til den midlertidige forordning, til dem, der eksporteres til Fællesskabet fra de omhandlede lande.

32 Det fremgår af betragtning 57 til den midlertidige forordning, at Kommissionen for at fastslå dumping foretog stikprøver. Med henblik herpå foretog den stikprøver hos 13 kinesiske eksporterende producenter, som repræsenterede over 20% af den kinesiske eksportmængde til Fællesskabet. Det fremgår af betragtning 8, litra c), til den midlertidige forordning, at sagsøgeren var det elvte selskab på listen over kinesiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven.

33 Ifølge betragtning 69 til den midlertidige forordning fik sagsøgeren afslag på SEM-status, fordi selskabet ikke opfyldte det første kriterium om beslutningstagning uden betydelig statslig indgriben (jf. præmis 22-24 ovenfor).

34 Hvad angår anmodningen om TI har Kommissionen i betragtning 94 til den midlertidige forordning bemærket, at en virksomheds pligt til at eksportere hele eller en

betydelig del af sin produktion ligeledes medfører, at den ikke opfylder kriteriet fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 5, andet afsnit, litra b) (jf. præmis 5 ovenfor).

35 Hvad angår eksportprisen har Kommissionen i betragtning 130 til den midlertidige forordning forklaret, at eksportpriserne i de tilfælde, hvor eksportsalget til Fællesskabet fandt sted gennem ikke-forretningsmæssigt forbundne handelsselskaber, blev fastsat på grundlag af priserne på den omhandlede vare, når den blev solgt af de pågældende producenter til handelsselskaberne med henblik på eksport, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9 (jf. præmis 6 ovenfor).

36 I henhold til betragtning 131 til den midlertidige forordning blev sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen foretaget ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10 (betragtning 132 til grundforordningen).

37 Hvad angår skaden har Kommissionen undersøgt importprisunderbuddet. Med henblik herpå er cif-importpriserne, Fællesskabets grænse, plus told blevet justeret for at tage højde for EF-importørernes omkostninger, herunder til design, udvælgelse af råvarer osv., og blevet sammenlignet med EF-erhvervsgrenens priser ab fabrik og på samme handelstrin. Denne sammenligning førte til en underbudsmargen på 12,8% for fodtøj fra Kina (betragtning 167 og 168 til den midlertidige forordning).

38 Ved skrivelse af 7. april 2006 tilsendte Kommissionen i medfør af grundforordningens artikel 14, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, sagsøgeren henholdsvis en kopi af den midlertidige forordning samt et dokument med oplysning om de væsentligste faktiske omstændigheder og overvejelser, der lå til grund for indførelsen af den midlertidige antidumpingtold (herefter »den midlertidige underretningsskrivelse«).

Kommissionen opfordrede sagsøgeren til at fremsende eventuelle bemærkninger til disse dokumenter inden den 8. maj 2006.

39 Ved e-mail af 27. april 2006 klagede sagsøgeren over, at oplysningerne i den foreløbige underretningsskrivelse var mangelfulde ved at lægge vægt på oplysningerne om prisjusteringer med henblik på beregningen af dumping og underbud. Sagsøgeren gentog disse klagepunkter i sine skriftlige bemærkninger indgivet den 8. maj 2006.

40 Ved e-mail af 16. maj 2006 har sagsøgeren bl.a. understreget, at justeringen af selskabets eksportpris med 15% som følge af forsknings- og udviklingsomkostninger var lavere end de faktisk afholdte udgifter i forbindelse hermed, eftersom den ikke tog hensyn til handelsselskabernes omkostninger og betydelige marginer, hvorigennem visse kinesiske producenter leder deres produktion til det EF-markedet.

41 Ved telefax af 7. juli 2006 tilsendte Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2-4, sagsøgeren en endelig underretningsskrivelse vedrørende de væsentligste faktiske omstændigheder og overvejelser, der lå til grund for indførelsen af en endelig antidumpingtold.

42 Under afsnit H i dette dokument har Kommissionen fremlagt sine overvejelser om de endelige antidumpingforanstaltninger, den ville foreslå Rådet for Den Europæiske Union. Hvad angår typerne af foranstaltninger har Kommissionen for det første bemærket, at producenternes tilsagn om ikke at sælge under et prisniveau, der ville have fjernet skaden påført EF-erhvervsgrenen, ikke udgør passende foranstaltninger, og for det andet, at der var grundlag for at anvende et system med udskudt told (punkt 278-291 i den endelige underretningsskrivelse).

43 Hvad angår systemet med udskudt told har Kommissionen bemærket, at importmængden har haft en skadelig virkning for EF-erhvervsgrenen fra den 1. januar 2005, hvor kontingentordningen ophørte (jf. præmis 16 ovenfor). EF-erhvervsgrenen oplevede nemlig i de tre første måneder i 2005, som indgik i undersøgelsesperioden (jf. præmis 28 ovenfor), det proportionelt mest mærkbare fald i den pågældende periode hvad angår flere økonomiske indikatorer som rentabilitet, salgspriser, markedsandele, salg, beskæftigelse og produktion. På baggrund heraf har Kommissionen ydet det kvantitative element i den skadelige dumpingpraksis særlig opmærksomhed ved afgørelsen af, om der forelå en skade. Kommissionen har således fundet, at alene indførsel, der oversteg en vis mængde, var skadelig, og at et indgreb i form af værditold følgelig ikke var nødvendig for at genskabe betingelserne for lige konkurrencevilkår. Dermed skulle antidumpingtolden udelukkende anvendes på de indførte varemængder, der oversteg en vis årlig mængde. I dette tilfælde er en sådan ordning med udskudt told passende for at fjerne en skade, idet den tager hensyn til virkningen af kontingentordningen, og den balancerer de berørte parters interesser. Den foreslåede antidumpingtold skal således anvendes på import, der overstiger 140 mio. par sko fra Kina. Denne mængde afspejler Kommissionens vurdering af importen fra Kina i 2005, idet der er taget hensyn til den importerede mængde i 2004 (punkt 285-287 og 291 i den endelige underretningsskrivelse).

44 Kommissionen har således foreslået, at der pålægges en endelig antidumpingtold, der svarer til skadesmarginen, på indførsel af mere end 140 mio. par sko fra Kina. Denne margen blev fastsat til referenceprisernes underbudsniveau, nemlig 23% (punkt 293 i den endelige underretningsskrivelse).

45 Kommissionen opfordrede sagsøgerne til at fremsende eventuelle bemærkninger til den endelige underretningsskrivelse inden den 17. juli 2006.

46 Ved skrivelse af 13. juli 2006 tilsendte sagsøgeren Kommissionen en kopi af sin handelslicens samt af beslutningen om ændring af selskabets vedtægtsmæssige formål, hvorefter dets varer herefter ville være bestemt til såvel eksport som det kinesiske

marked. Ved skrivelse af 22. august 2006 afslog Kommissionen at tage fornyet stilling til spørgsmålet om tildeling af SEM-status, eftersom fristen fastsat i denne forbindelse var udløbet.

47 Ved skrivelse af 28. juli 2006 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en supplerende endelig underretningsskrivelse. Det følger af de første to afsnit, at skrivelsen havde til formål at oplyse de berørte parter om en ændring i forhold til sammensætningen af den endelige antidumpingtold, der ville blive foreslået. Kommissionens Generaldirektoratet for »Handel« gennemgik bemærkningerne afgivet af visse af de berørte parter hvad angår den oprindeligt planlagte ordning med udskudt told (jf. præmis 42-44 ovenfor). Kommissionen har ved denne skrivelse forladt tanken om en sådan ordning. Kommissionen har som led i sin nye tilgang understreget, at importens reelt skadelige forøgelse skete i 2004 indtil afslutningen af undersøgelsesperioden, og at 2005 var det første år, hvor importen af fodtøj fra Kina ikke længere var underlagt en kontingentordning. Endvidere har Kommissionen fastsat den ikke-skadelige importmængde ved at lægge vægt på importen fra Kina og Vietnam i 2003, nemlig 109 mio. par fodtøj. I medfør af den nye tilgang skulle denne mængdes økonomiske betydning tages i betragtning som led i fastsættelsen af skadeniveauet. Skadeniveauet blev således sænket for at tage hensyn til den ikke-skadelige importmængde, og den endelige told blev anvendt fra det første importerede par. I henhold til denne metode, som omfatter fire etaper, der er fremlagt i skrivelsen, har Kommissionen for import fra Kina på grundlag af »reglen om mindste told« fastslået, at der skulle pålægges en endelig antidumpingtold svarende til det for ophævelsen af skaden påkrævede, nemlig 16,5%.

48 Med henblik på at formalisere det nye forslag føjede Kommissionen til skrivelsen af 28. juli 2006 de punkter, som skulle fremgå under det nye afsnit H til den endelige underretningsskrivelse og erstatte de punkter, der fremgår af under det dertil svarende afsnit (jf. præmis 42 ovenfor). Kommissionen har i punkt 278 og 279, der skal fremgå under det nye afsnit H i den endelige underretningsskrivelse, anført, at udelukkende import, der overstiger en vis mængde før ophøret af kontingentordningen, kunne medføre en skade, således at der, som led i fastsættelsen af skadeniveauet på

grundlag af resultatet af undersøgelsesperioden, skulle tages hensyn til den omstændighed, at visse importerede mængder ikke havde medført en betydelig skade. Følgelig skulle de mængder, der ikke medførte en betydelig skade, tages i betragtning ved fastsættelsen af skadeniveauet. Kommissionen har i samme skrivelses punkt 280 angivet den metode, der blev iværksat.

49 Sagsøgeren har fremsat sine bemærkninger til den supplerende endelige underretningsskrivelse den 2. august 2006.

50 Den 5. oktober 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1472/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«). I henhold til den anfægtede forordning har Rådet indført en endelig antidumpingtold på import af fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder undtaget sportsfodtøj, STAF-fodtøj, tøfler og andet hjemmefodtøj og fodtøj med beskyttelseståkappe med oprindelse i Kina, som henhører under flere klasser i den kombinerede nomenklatur (den anfægtede forordnings artikel 1). Den endelige antidumpingtoldsats, der beregnes på grundlag af nettoprisen frit leveret ved Fællesskabets grænse, er for fodtøj fra sagsøgerens produktion fastsat til 16,5%. I henhold til den anfægtede forordnings artikel 3 gjaldt denne for en periode på to år.

51 Hvad angår definitionen af den samme vare har Rådet i betragtning 40 og 41 til den anfægtede forordning bekræftet Kommissionens vurdering i betragtning 52 til den midlertidige forordning (jf. præmis 31 ovenfor).

52 I henhold til betragtning 77 til den anfægtede forordning skete fremsendelsen af en ændret stiftelsesoverenskomst, der ikke længere indeholder salgsrestriktioner, for to af de eksporterende producenter i Kina for sent til at komme i betragtning. Der var nemlig ikke længere tilstrækkelig tid til kontrol i overensstemmelse med

grundforordningens artikel 16, stk. 1. Under alle omstændigheder medførte salgsrestriktionerne imidlertid ikke alene, at virksomhederne blev nægtet SEM-status.

53 Den midlertidige forordnings afslag på tildelingen af SEM-status til sagsøgeren blev således bekræftet i betragtning 78 til den anfægtede forordning.

54 Hvad angår anmodningen om TI har Rådet i betragtning 83 til den anfægtede forordning bekræftet Kommissionens afslag i betragtning 94 til den midlertidige forordning (jf. præmis 34 ovenfor).

55 Hvad angår eksportprisen og dens sammenligning med den normale værdi har Rådet i betragtning 123 og 138 til den anfægtede forordning bekræftet Kommissionens vurderinger, der fremgår af betragtning 128-133 til den midlertidige forordning (jf. præmis 35 og 36 ovenfor).

56 Hvad angår det nye nødvendige toldniveau med henblik på at fjerne skaden forårsaget af import med oprindelse i Kina har Rådet i betragtning 296-301 til den anfægtede forordning — under gengivelse af punkt 275-280 i det nye afsnit H i den endelige underretningsskrivelse og tilføjet i den supplerende endelige underretningsskrivelse (jf. præmis 47 ovenfor) — anført, at der skulle tages hensyn til særegenhederne ved denne procedure og særligt til, at der forelå en kontingentordning indtil den 1. januar 2005. Eftersom kontingentordningen forhindrede, at EF-erhvervsgrenen led alvorlige tab, skønt stigningen i importen, efter at denne ordning ophørte, havde en særlig mærkbar skadelig virkning, har Rådet fundet, at udelukkende import, der oversteg en vis mængde, før kontingentordningen blev ophævet, kunne medføre en betydelig skade. Følgelig skal skadestærsklen, der er fastsat på grundlag af resultaterne fra undersøgelsesperioden, tage hensyn til, at visse importmængder ikke medførte en

betydelig skade. Denne operation, der er støttet på værdien af importen i 2003, medførte en skadestærskel for import fra Kina på 16,5% i stedet for den tærskel på 23%, der ifølge betragtning 295 til den anfægtede forordning var blevet anvendt, såfremt Rådet ikke havde taget hensyn til denne sags særegenheder.

Retsforhandlingerne for Retten og parternes påstande

57 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. december 2006 anlagde sagsøgeren denne sag.

58 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 2. april 2007 anmodede Kommissionen om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Ved skrivelse af 4. oktober 2007 meddelte Kommissionen Retten, at den frafaldt interventionsindlæg, men at den eventuelt ville deltage i retsmødet.

59 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 5. april 2007 anmodede CEC om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.

60 Ved begæringer indleveret til Rettens Justitskontor den 13. april 2007 anmodede Provincia di Ascoli Piceno (Italien), Comune di Monte Urano (Italien), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas og 16 andre italienske fodtøjsproducenter, hvis navne fremgår af bilaget (herefter »de italienske producenter«), om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.

61 Ved kendelse af 4. september 2007 gav formanden for Rettens Anden Afdeling tilladelse til, at Kommissionen, CEC og de italienske producenter kunne intervenere. Derimod blev Provincia di Ascoli Picenos og Comune di Monte Uranos begæringer afslået.

62 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Ottende Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

63 Ved appel indgivet til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 2007 indgav Provincia di Ascoli Piceno og Comune di Monte Urano i henhold til artikel 57, stk. 1, i Domstolens statut en appel, hvorved de nedlagde påstand om ophævelse af kendelsen af 4. september 2007, for så vidt som Retten herved afslog deres interventionsbegæringer. Ved kendelse af 25. januar 2008, Provincia di Ascoli Piceno og Comune di Monte Urano mod Rådet (forenede sager C-461/07 P(I)) forkastede Domstolens præsident denne appel.

64 CEC og de italienske producenter har indgivet deres interventionsindlæg henholdsvis den 15. og den 18. oktober 2007.

65 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse opfordret sagsøgeren, Rådet og Kommissionen til at besvare en række spørgsmål skriftligt.

66 Ved skrivelser indgået den 2. februar 2009 har disse parter efterkommet Rettens foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse

67 Ved skrivelse af 17. februar 2009 har Rådet anmodet om, at visse dele af sagsøgerens svar vedrørende det andet anbringende samt dokumenter bilagt hertil udtages af sagens akter, eftersom de nævnte svar ikke havde forbindelse med de fremsatte spørgsmål, men udgjorde nye anbringender.

68 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål under retsmødet den 18. februar 2009.

69 Under retsmødet har Retten anmodet sagsøgeren om at fremlægge et dokument og levere en skriftlig oplysning. Sagsøgeren har efterkommet disse anmodninger ved skrivelse af 25. februar 2009.

70 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

71 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Afvisning af sagen eller frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

72 Kommissionen har nedlagt påstand om, at Rådet frifindes.

73 CEC og de italienske producenter har nedlagt følgende påstande:

— Rådet frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

74 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat følgende seks anbringender:

— Der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).

— Der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18.

— Der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3.

— Der sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20 og af retten til forsvar, ligesom der foreligger en begrundelsesmangel hvad angår EF-erhvervsgrenens skade.

— Der er foretaget urigtig retsanvendelse og anlagt et åbenbart urigtigt skøn hvad angår EF-erhvervsgrenens skade.

— Der sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og anlagt et åbenbart urigtigt skøn hvad angår sammenligningen af eksportprisen og den normale værdi.

Det første anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c)

Parternes argumenter

75 Sagsøgeren har anfægtet Kommissionen vurdering af, at det første kriterium i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ikke er opfyldt for selskabets vedkommende. Det har i den forbindelse understreget, at dokumentbeviserne fremlagt under den administrative procedure godtgør, at man frit kunne beslutte sine varers markedsføring på hjemmemarkedet eller til eksport. Forpligtelsen til at ansøge om handelslicens og om at ændre den består nemlig med henblik på registrering og godtgør således ikke en betydelig statslig indgriben i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).

Endvidere har sagsøgeren forklaret Kommissionen, at den omstændighed, at hele selskabets produktion var bestemt til eksport, hørte under dets eget handelsvalg (jf. præmis 22 og 23 ovenfor).

76 Kommissionen har endvidere tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved at tildele et andet selskab, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (herefter »Golden Step«), i stikprøven SEM-status, skønt denne forskelsbehandling ikke var berettiget.

77 Sagsøgeren påpeger, at man den 13. juli 2006, dvs. inden udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger til den endelige underretningsskrivelse, forelagde Kommissionen de samme beviser som de af Golden Step fremlagte, nemlig en kopi af sin handelslicens og sine ændrede vedtægter, der godtgjorde, at sagsøgeren ikke længere var underlagt en eksportpligt (jf. betragtning 46 ovenfor). Kommissionens afslag på at undersøge disse beviser er en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 5, samt princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet, eftersom Golden Step ligeledes fremlagde beviser efter udløbet af den fastsatte frist for at fremsætte bemærkninger til den midlertidige underretningsskrivelse (jf. præmis 38 ovenfor). Endvidere fastsætter grundforordningen ikke en frist for at fremlægge beviser om ændrede faktiske forhold. Desuden har Kommissionen ikke overholdt tremånedersfristen fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), for at tage stilling til sagsøgerens anmodning om SEM-status.

78 Vurderingen i betragtning 77 til den anfægtede forordning, hvorefter den manglende undersøgelse af de pågældende oplysninger skyldtes, at det var umuligt efterprøve den i henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 1 (jf. præmis 52 ovenfor), er urigtig. For det første forløb der mere end tre måneder fra den 13. juli (datoen for fremlæggelse af beviserne) til den 5. oktober 2006 (datoen for vedtagelsen af den anfægtede forordning), for det andet blev de tilsvarende oplysninger fra Golden Step ikke efterprøvet, for det tredje blev sagsøgeren først den 7. juli 2006 underrettet om, at Kommissionen var rede til at modtage supplerende beviser, og for det fjerde var det

netop som svar på et kontrolbesøg, at sagsøgeren fremlagde de pågældende beviser. Det fremgår endvidere af retspraksis, at Kommissionen har et vidt skøn, når den skal afgøre, om der skal tages hensyn til forhold meddelt efter udløbet af de tildelte frister.

79 Argumentet om, at Kommissionens frist, forudsat at sagsøgeren burde være tildelt SEM-status, var utilstrækkelig til at beregne den normale værdi, kan ifølge sagsøgeren ikke godtages. Denne betragtning kan nemlig under hensyn til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ikke begrunde afslaget på denne status. Desuden var oplysningerne om sagsøgerens produktionsomkostninger allerede fremlagt som led i antidumpingspørgeskemaet og efterprøvet under Kommissionens besøg på stedet. Endvidere forløb der som bemærket ovenfor i præmis 78 tre måneder fra indleveringen af de sidste oplysninger om sagsøgerens produktions bestemmelse til vedtagelsen af den anfægtede forordning.

80 Sagsøgeren bestrider Rådets argument om, at en forkastelse af det andet anbringende medfører, at det første forkastes. Selv om man måtte fastslå, at sagsøgeren ikke samarbejdede hvad angår beregningen af eksportprisen, kunne den normale værdi nemlig beregnes på grundlag af oplysninger fra selskabets eget regnskab, hvorved det kunne få fastsat en individuel dumpingmargen. Sagsøgeren har tillige utvivlsomt fremlagt alle de oplysninger, selskabet blev anmodet om, hvorfor artikel 18, stk. 6, ikke kan finde anvendelse. Ifølge sidstnævnte bestemmelse afskæres en operatør, som har tilbageholdt relevante oplysninger, fra muligheden for at klage over, at et manglende samarbejde medfører ugunstige følger for vedkommende. Der er således hverken en bestemmelse eller praksis, der kan hindre sagsøgeren i SEM-status, såfremt selskabet opfylder betingelserne for at være begunstiget heraf.

81 Kommissionens afslag på at tildele sagsøgeren SEM-status er dermed behæftet med et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesætter følgelig grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).

82 Rådet har, støttet af Kommissionen, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

83 Det følger af betragtning 125 til den anfægtede forordning, at der »[f]or stikprøveudvalgte virksomheder, der ikke opfyldte kriterierne for markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, beregnedes en vejet gennemsnitlig dumpingmargen«, at »denne vejede gennemsnitlige dumpingmargen desuden [finder] anvendelse på samarbejdsvillige virksomheder uden for stikprøven«, og at »[e]ftersom der var tale om en høj grad af samarbejde, blev den samme dumpingmargen ligeledes anvendt på alle andre eksporterende producenter i Kina«. Desuden har Rådet i betragtning 146 til den anfægtede forordning anført, at »graden af samarbejdsvilje [var] høj, og dermed blev det i overensstemmelse med normal praksis anset for passende at fastsætte dumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter til niveauet for den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der blev fastsat for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de berørte lande«. Det fremgår således af den samlede læsning af disse to bestemmelser, hvis lovlighed ikke er anfægtet for Retten, at institutionerne i tilfælde, hvor sagsøgeren ville have fået tildelt SEM-status, men ville have været anset for ikke-samarbejdsvillig, som følge af selskabets manglende samarbejde under alle omstændigheder ville have anvendt den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der var fastsat for de eksporterende producenter i stikprøven. Det følger heraf, at denne fejl — selv om institutionerne med urette måtte have afvist at tildele sagsøgeren SEM-status — ikke kan have en afgørende indflydelse på resultatet, såfremt Retten skulle tiltræde institutionernes vurdering, hvorefter sagsøgeren ikke har samarbejdet i undersøgelsen. Selv om Retten skulle forkaste det andet anbringende, der rejser tvivl om institutionernes vurdering i denne forbindelse, kan institutionernes eventuelle fejl hvad angår tildelingen af SEM-status ikke have en afgørende indflydelse på den dumpingmargen, der anvendes på sagsøgeren, og kan således ikke begrunde en annullation af den anfægtede forordning (jf. i denne retning Rettens dom af 14.5.2002, Graphischer Maschinenbau mod Kommissionen, sag T-126/99, Sml. II, s. 2427, præmis 49).

84 Det andet anbringende skal således først undersøges.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18

Parternes argumenter

85 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af grundforordningens artikel 18, stk. 1, læst i sammenhæng med bilag II, punkt 3, til antidumpingaftalen 1994 (jf. præmis 12 og 13 ovenfor). Som sagsøgeren har forklaret i sin skrivelse 6. marts 2006 (jf. præmis 26 ovenfor), begrunder den argumentation, som Kommissionen fulgte i sin telefax af 24. februar 2006 (jf. præmis 25 ovenfor), nemlig ikke, at denne bestemmelse anvendes. Under disse omstændigheder har Kommissionen ligeledes tilsidesat grundforordningens artikel 18, stk. 3 og 4.

86 Hvad angår sidstnævnte bestemmelser har sagsøgeren understreget, at Kommissionen ved mere end fire måneder efter kontrolbesøget på stedet at underrette selskabet om, at oversigten, som det havde fremlagt under dette besøg, over dets salg på EF-markedet, transaktion for transaktion, var utroværdig, ikke har overholdt kravene i henhold til disse bestemmelser.

87 Det oprindelige svar på antidumpingspørgeskemaet, som sagsøgeren indgav den 12. september 2005, henviste til eksport til EF-markedet under undersøgelsesperioden på [*fortroligt*] [1] par fodtøj. Der er tale om det korrekte tal accepteret af Kommissionen under kontrolbesøget. Forskellen mellem dette tal og [*fortroligt*] par eksporterede fodtøj nævnt i dokumentet indgivet af sagsøgeren den 19. september 2005, fremgår for det første af, at der i sidstnævnte er indeholdt [*fortroligt*] par fodtøj, der ikke var bestemt til EF-markedet, for det andet af, at sagsøgeren ikke kendte til den endelige bestemmelse for hele sin eksport, eftersom man eksporterer gennem uafhængige

1 – Fortrolige oplysninger udeladt.

handelsselskaber, og for det tredje af, at denne oversigt omfatter salg af fodtøj, der ikke hører under definitionen af den omhandlede vare.

88 Ved afslutningen af flere kontroller med henblik på, med størst mulig sandsynlighed at fastslå den endelige bestemmelse for den relevante eksport og udelukke salget af andre varer end den omhandlede vare har sagsøgeren indgivet en endelig oversigt den 21. oktober 2005, dvs. inden udløbet af fristen for at meddele rettede oplysninger efter kontrolbesøget.

89 Hvad angår gennemførelsen af dette besøg har Kommissionens fuldmægtige den første dag sammensat en stikprøve af 21 transaktioner (hvoraf 12 vedrørte den omhandlede vare), og de undersøgte den anden dag dokumenterne vedrørende disse. Desuden udvalgte de 13 transaktioner vedrørende eksportsalg til EF-markedet for at efterprøve eksportpriserne på grundlag af dokumenter desangående. De efterprøvede eksportpriser viste sig at være rigtige. Rådet gjorde således med urette gældende, at Kommissionens fuldmægtige ikke kunne sammensætte og efterprøve en transaktionsstikprøve under besøget. Endvidere følger det af det ovenstående, at det ikke var nødvendigt at foretage en kontrol efter indgivelsen af den endelige oversigt den 21. oktober 2005 (jf. præmis 21 og 88 ovenfor), eftersom dette dokument blot udelod de salg, der ikke var bestemt til EF-markedet, samt salg af varer, som ikke var omfattet af definitionen af den omhandlede vare, dvs. irrelevante oplysninger, uden at noget blev tilføjet. Efterprøvelsen var således på ingen måde mangelfuld.

90 Under alle omstændigheder har sagsøgeren i modsætning til, hvad Rådet har anført, ikke overtrådt bestemmelser i grundforordningen ved at indgive den endelige oversigt den 21. oktober 2005. Selv om det forudsættes, at de faktiske forhold som anført af Rådet kan give anledning til at anvende grundforordningens artikel 18, stk. 1, ville der ikke være grundlag for, at Kommissionen ikke anvender eksportpriserne (de eneste relevante forhold), der var kontrolleret på stedet og var uanfægtede, eftersom Rådets klagepunkter kun vedrørte den eksporterede mængde fodtøj. Disse er således oplysninger tilgængelige for Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1.

91 Endvidere har Kommissionen hverken besvaret sagsøgerens bemærkninger i dennes skrivelse af 6. marts 2006 eller fremsat sin opfattelse af forklaringerne afgivet under kontrolbesøget, som gav mulighed for at afklare alle forskellene, godkende alle prisoplysningerne og forstå særegenhederne i sagsøgerens forhandlingskæde. Kommissionen har således ikke undersøgt denne oversigt omhyggeligt og upartisk.

92 Sagsøgeren blev under kontrolbesøget ikke oplyst om, at Kommissionen ikke accepterede nye rettelser, selv om man forklarede sidstnævnte om vanskelighederne ved at udarbejde den endelige oversigt. Tværtimod følger det klart af Kommissionens adfærd, at den ikke udelukkede at undersøge de rettede oversigter, et skridt, den i øvrigt tog hvad angår andre oplysninger.

93 Hvad angår oplysningerne om cif-priserne, Fællesskabets grænse (jf. præmis 25 og 26 ovenfor), lægger sagsøgeren vægt på, at man under undersøgelsen forklarede, at faktureringen af selskabets salg var udtrykt i fob-prisen og ikke cif-prisen, Fællesskabets grænse. Sagsøgeren kan således ikke fremlægge oplysninger om opståede omkostninger fra udgangen fra fabrikken til ankomsten til Fællesskabets grænse, som omfattede de uafhængige handelsselskabers betydelige fortjenstmargen, hvis størrelse sagsøgeren ikke kender. Sagsøgeren opfordrede Kommissionen til at anvende de troværdige oplysninger, de uafhængige handelsselskaber fremlagde vedrørende de afholdte omkostninger fra fob-salget til ankomsten til Fællesskabets grænse, fordi selskabet ikke kunne fremskaffe cif-prisen, Fællesskabets grænse. Det følger heraf, at sagsøgeren har handlet »efter bedste evne« for at fremlægge de oplysninger, det havde til rådighed, og som Kommissionen kunne supplere for at nå til en »rimeligt korrekt konklusion«.

94 Rådet har, støttet af Kommissionen, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

95 Det skal bemærkes, at parterne er uenige om de faktiske forhold vedrørende dette anbringende. Særligt har Rådet i vidt omfang taget til genmæle over for sagsøgerens anbringende om, at Kommissionens ansatte kunne sammensætte en stikprøve for eksportsalg af den omhandlede vare til EF-markedet, undersøge dokumentationen desangående og endelig efterprøve eksportpriserne. Rådet har gjort gældende, at Kommissionens ansatte ikke kunne foretage en undersøgelse af dokumenterne om eksporten af den omhandlede vare til EF-markedet under kontrolbesøget på stedet, hvorfor den ikke kunne efterprøve eksportpriserne.

96 Det skal i den forbindelse bemærkes, at Rådet ikke har bestridt, at Kommissionens ansatte rent faktisk den første dag for kontrolbesøget på stedet udvalgte en stikprøve af eksportsalget af den omhandlede vare til EF-markedet. Dette forklares ifølge Rådet ved, at Kommissionens ansatte på dette tidspunkt endnu ikke havde fastslået, hvilken af de to af sagsøgeren fremlagte oversigter, henholdsvis den 12. og 19. september 2005, var korrekt. Såfremt det havde vist sig, at oversigten af 19. september 2005, som var grundlag for udførelsen af kontrollen, var korrekt, ville Kommissionens fuldmægtige den følgende dag kontrollere den sammensatte stikprøve, idet sagsøgeren i mellemtiden ville have samlet alle dokumenter vedrørende transaktionerne omfattet af stikprøven.

97 Det skal dog med Rådet bemærkes, at kontrollen af en transaktionsstikprøve for at beregne eksportprisen på grundlag af alle transaktionerne på oversigten over salget på EF-markedet, transaktion for transaktion, ikke er nyttig, når det er godtgjort, at denne oversigt ligeledes indeholder eksportsalg, som ikke bør fremgå heraf. Selv om det er godtgjort, at en sådan oversigt indeholder en væsentlig mængde uidentificeret salg, som enten vedrører varer, der ikke hører under definitionen af den omhandlede vare, eller ikke er eksport til EF-markedet, giver kontrollen af en stikprøve af salg, selv om den viser sig overbevisende, nemlig ikke mulighed for at råde bod på, at alle transaktionerne i denne oversigt ikke kan anvendes, fordi den er utroværdig.

98 I denne sag er der, for det første, mellem parterne enighed om, at Kommissionens ansatte under kontrolbesøget blev enige med sagsøgerens repræsentanter om den samlede eksportmængde af den omhandlede vare til EF-markedet ([*fortroligt*] par fodtøj). Parterne er ligeledes enige om, at denne mængde fremgår af sagsøgerens hovedbog. Det skal dermed fastslås, at oplysningerne meddelt Kommissionen den 19. september 2005 ([*fortroligt*] par fodtøj, jf. præmis 87 ovenfor) medtog en overvurderet eksportmængde på ca. 60% i forhold til den reelle eksport af den omhandlede vare til EF-markedet, uden at det ved kontrolbesøget var muligt at identificere den ikke-relevante eksport. Det skal tillige påpeges, at sagsøgeren tidligere den 12. september 2005 havde anført et tredje tal omkring [*fortroligt*] par fodtøj. På trods af, at sagsøgeren var i besiddelse af oplysningerne om den samlede eksportmængde til EF-markedet, indeholdt de oversigter, som selskabet fremlagde under proceduren, således usammenhængende oplysninger, som ydermere ikke indeholdt forhold, der gav mulighed for at afklare de konstaterede selvmodsigelser. Endelig giver sagsøgerens forklaringer under den administrative procedure ikke mulighed for at forklare de tydeligt konstaterede afvigelser.

99 For det andet har Kommissionen, som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten, bemærket, at den, såfremt den oversigt over salget på EF-markedet, transaktion for transaktion, som sagsøgeren havde indgivet før eller under kontrolbesøget, ikke havde indeholdt de konstaterede forskelle, ville have beregnet eksportprisen under hensyn alle de heri nævnte transaktioner. Denne oversigt havde været ledsaget af en formodning om troværdighed, såfremt den stemte overens med den samlede eksportmængde af den omhandlede vare, der fremgik af sagsøgerens hovedbog, og kontrollen af stikprøven af transaktioner herudover var lykkedes.

100 For det tredje udtales, at sagsakterne ikke indeholder forhold til påvisning af, at Kommissionens ansatte rent faktisk efterprøvede oplysningerne om salgsstikprøven som fastsat ved kontrolbesøget. De forhold, sagsøgeren henviser til, og som består i Kommissionens ansattes håndskrevne noter i marginen til visse transaktioner omfattet af oversigten over sagsøgerens salg på EF-markedet, transaktion for transaktion, beviser højst, at de ansatte valgte disse salg til stikprøven, men ikke, at de har efterprøvet dokumenterne i forbindelse med det enkelte salg.

101 For det fjerde fremgår det ikke af sagsakterne, at Kommissionen enten under kontrolbesøget på stedet eller senere har anført, at den var rede til at modtage og efterprøve en oversigt over salget på EF-markedet, transaktion for transaktion, som svarede til den korrekte eksportmængde af den omhandlede vare til EF-markedet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den meddelelse, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for sine påstande, er en e-mail af 13. oktober 2005 fra selskabets bestyrelse til en af de ansatte. Denne e-mail anfører for det første, at en af Kommissionens ansatte accepterede at forlænge fristen for at indgive visse oplysninger om beregningen af den normale værdi (produktionsomkostninger) til den 21. oktober 2005, og for det andet, at den nævnte ansatte ville vide, om den oversigt over sagsøgerens salg på EF-markedet, transaktion for transaktion, som Kommissionen var i besiddelse af, var endelig.

102 Bortset fra, at denne e-mail ikke stammer fra Kommissionen, men fra sagsøgeren, skal det fastslås, at den ikke angiver, at Kommissionen har fastsat en frist for at indgive en rettet oversigt over salget på EF-markedet, transaktion for transaktion, til den 21. oktober 2005. Det forhold, at Kommissionen har accepteret rettede oplysninger om den normale værdi indgivet efter kontrolbesøget, såsom produktionsomkostninger, indebærer desuden ikke, at institutionen almindeligvis vil acceptere rettede oplysninger indgivet efter kontrolbesøget vedrørende helt andre forhold. Som det fremgår af de håndskrevne noter fra kontrolbesøget på tabellen om produktionsomkostninger, indgivet af sagsøgeren som led i selskabets besvarelse af antidumpingspørgeskemaet, har Kommissionens ansatte nemlig anmodet sagsøgeren om at foretage en konkret rettelse, nemlig tilføje et bestemt beløb for omkostninger opstået for Sun Sang Kong Yuen (Hongkong).

103 For det femte skal det understreges, at grundforordningens artikel 18 er en gennemførelse i fællesskabsretten af indholdet i punkt 6.8 samt bilag II til antidumpingaftalen 1994, i betragtning af hvilke den i videst muligt omfang skal fortolkes (jf. i denne retning Rettens dom af 24.9.2008, sag T-45/06, Reliance Industries mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 2399, præmis 91). Herved lægges der vægt på, at anvendelsen af tilgængelige oplysninger er berettiget, når en virksomhed nægter at samarbejde,

eller når den indgiver urigtige eller vildledende oplysninger, idet grundforordningens artikel 18, stk. 1, andet punktum, ikke forudsætter en forsætlig handling.

104 Omfanget af en berørt parts anstrengelser for at meddele visse oplysninger har nemlig ikke nødvendigvis forbindelse med de meddelte oplysningers indre kvalitet og er under alle omstændigheder ikke det eneste afgørende forhold herfor. Såfremt de ønskede oplysninger ikke endeligt opnås, har Kommissionen således ret til at anvende de tilgængelige oplysninger om de ønskede oplysninger (jf. hvad angår punkt 6.8 i antidumpingaftalen 1994 rapporten fra særenheden nedsat som led i WTO med overskriften »Egypten — endelige antidumpingforanstaltninger for import af stålarmeringsstænger med oprindelse i Tyrkiet«, vedtaget den 1.10.2002, punkt 7.242).

105 Denne vurdering støttes af grundforordningens artikel 18, stk. 3, hvorefter de meddelte oplysninger, når de ikke er de bedste i enhver henseende, ikke derfor kan overses, forudsat at de ikke gør fastsættelsen af rimeligt korrekte konklusioner urimelig vanskelig, at de indgives i rimelig tid, at de kan efterprøves, og at parten har handlet efter bedste evne. At have handlet efter bedste evne udgør således en af de betingelser, der skal opfyldes, for at Kommissionen er forpligtet til at tage hensyn til de mangelfulde oplysninger. Som det fremgår af præmis 98 ovenfor, er de oplysninger, sagsøgeren har meddelt Kommissionen om sit eksportsalg under den administrative procedure, forblevet selvmodsigende på trods af, at sagsøgeren kendte til sin samlede eksport til EF-markedet, hvorfor selskabet ikke kan anses for at have handlet efter bedste evne.

106 Under disse omstændigheder var Kommissionen ikke forpligtet til med henblik på beregningen af eksportprisen at tage hensyn til de oversigter over salg på EF-markedet, transaktion for transaktion, som sagsøgeren havde indgivet inden kontrolbesøget, eftersom anvendelsen af alle oplysningerne heri nødvendigvis ville have ført til et forkert resultat (jf. præmis 97-99 ovenfor).

107 Hvad angår oversigten indgivet den 21. oktober 2005 skal det bemærkes, at Kommissionen, selv om institutionerne har ret til at tage hensyn til oplysninger, de er forelagt efter udløbet af de frister, de har fastsat (jf. i denne retning Rettens dom af 13.7.2006, sag T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, Sml. II, s. 2243, præmis 67), med føje kunne afslå at tage hensyn til denne oversigt, eftersom den kun kunne kontrolleres ved at gennemføre et nyt besøg.

108 Det er i den forbindelse væsentligt at tilføje, at Kommissionen ikke har overskredet sin skønsmargen ved at finde, at beregningen af eksportprisen ikke kunne foretages gyldigt på grundlag af de foreliggende oplysninger på tidspunktet for kontrolbesøget (jf. præmis 97-99 ovenfor). Denne vurdering indebærer, at Kommissionen fandt, at oversigten indgivet efter nævnte besøg ikke kunne anvendes til at beregne eksportprisen, uden at den havde efterprøvet transaktionerne i stikprøven på stedet. Under disse omstændigheder er det uden betydning, at transaktionerne i stikprøven ligeledes fremgår af oversigten indgivet den 21. oktober 2005.

109 Under hensyn til de betydelige selvmodsigelser, der er konstateret hvad angår oversigterne over salget på EF-markedet, transaktion for transaktion, indgivet af sagsøgeren under den administrative procedure, skal det fastslås, at sagsøgeren ikke har samarbejdet hvad angår beregningen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 18. Det andet anbringende kan derfor ikke tages til følge.

110 Herefter må det antages, at den af sagsøgeren påberåbte fejl som led i det første anbringende ikke kan medføre forordningens ulovlighed, eftersom institutionerne, selv om sagsøgeren fik tildelt SEM-status, under alle omstændigheder ville have pålagt det den vejede gennemsnitlige dumpingmargen fra stikprøven. Følgelig kan det første anbringende heller ikke tages til følge.

111 I betragtning af, at det andet anbringende ikke tages til følge, er det ufornødent at tage stilling til Rådets påstand om at udelukke visse oplysninger i sagsøgerens svar på Rettens skriftlige spørgsmål fra sagsakterne (jf. præmis 67 ovenfor).

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3

Parternes argumenter

112 Hvad angår fastsættelsen af eksportprisen har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet i den anfægtede forordning ikke har taget hensyn til, at sagsøgeren solgte sine varer til uafhængige handelsselskaber, der handlede som mellemled mellem de kinesiske producenter og forhandlerne med hjemsted på EF-markedet.

113 Det er sagsøgerens opfattelse, at uafhængige handelsselskaber såsom selskabet Pagoda, der er mellemhandler i sagsøgerens salg til EF-markedet, bærer en betydelig del af produktions- og markedsføringsomkostningerne navnlig hvad angår marketing, tilrettelæggelse af eksport, forskning og udvikling. Disse omkostninger skulle ligesom handelsselskabernes fortjenstmarginer tages i betragtning for at fastsætte cif-prisen, Fællesskabets grænse, og følgelig for at beregne underbudspriserne og den skade, der følger af sagsøgerens eksport.

114 På trods af at Kommissionen havde taloplysninger om handelsselskabernes rolle og fortjenstmarginer, har den tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en objektiv undersøgelse af alle de relevante forhold for at fastslå en skade i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 3 i antidumpingaftalen 1994. Kommissionen har således foretaget en urigtig beregning af sagsøgerens underbudsmargen dels ved ikke at tage hensyn til alle afholdte omkostninger fra sagsøgerens fob-pris til ankomsten til Fællesskabets grænse, dels ved ikke at tage hensyn til de uafhængige handelsselskabers fortjenstmarginer, såsom Pagodas. En korrekt beregning ville have medført pålæggelse af en lavere, eller ingen antidumpingtold.

115 Det følger heraf, at hensyntagen til ovennævnte forhold kunne have dannet grundlag for en lavere skadesmargen end sagsøgerens dumpingmargen, såfremt selskabet havde fået tildelt SEM-status.

116 Rådet har først og fremmest anført, at dette anbringende må afvises, hvilket begrundes med, at anbringendet ikke opfylder formkravene fastsat i procesreglementets artikel 44, da man heri ikke klart har fremlagt de faktiske forhold, det er støttet på. Anbringendet indeholder nemlig ikke sammenhængende argumenter, og påstandene heri modsiger hverken de faktiske forhold fastlagt af institutionerne eller godtgør en fejl fra deres side.

117 Dernæst har Rådet gjort gældende, at sagsøgeren ikke har anført, at årsagen til, at der ikke var fastsat en eksportpris for selskabets vedkommende, var, at der ikke forelå en troværdig oversigt over dets salg på EF-markedet, transaktion for transaktion. Følgelig blev dets eksportpris ikke anvendt til at beregne underbudsmarginen for import fra Kina. Disse marginer blev fastsat ud fra eksportpriserne for de virksomheder, der indgik i stikprøven og havde samarbejdet fuldt ud. Selv om det forudsættes, at institutionerne skulle have forhøjet sagsøgerens eksportpris med de mellemhandlende handelsselskabers margen, kan denne konklusion ikke ændre det endelige resultat.

Rettens bemærkninger

118 Retten finder indledningsvis at måtte forkaste Rådets afvisningspåstand som omtalt i præmis 116 ovenfor. Sagsøgeren har nemlig klart gjort gældende, at den manglende hensyntagen til handelsselskabernes eksistens, såsom selskabet Pagoda, og følgelig disses fortjenstmarginer ved beregningen af skadesmarginen udgør en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, idet denne bestemmelse foreskriver en objektiv undersøgelse af underbudspriserne. Desuden har sagsøgeren ved at forklare, at

de uafhængige handelsselskaber opnår deres fortjenstmarginer, inden varen kommer ind på EF-markedet, fremlagt årsagen til sin opfattelse om, at institutionerne skulle have taget hensyn til de nævnte marginer ved beregningen af selskabets egen eksportpris, såfremt de ville foretage en objektiv beregning af dette underbud. Sagsøgeren har således fremsat sine klagepunkter tilstrækkeligt præcist til, at Rådet kunne forstå de foreholdte undladelser samt betydningen heraf som led i beregningen af skaden, og til at Retten kan tage stilling til, om det således anførte er holdbart.

119 Hvad angår anbringendets holdbarhed fremgår det af præmis 112-115 ovenfor, at sagsøgeren har kritiseret Rådet for ikke at have taget hensyn til handelsselskabernes fortjenstmargen, og særligt selskabet Pagodas, ved beregningen af selskabets eksports cif-pris, Fællesskabets grænse, for at beregne underbudspriserne.

120 Det skal i den forbindelse, som det følger af undersøgelsen af det andet anbringende (jf. præmis 95-110 ovenfor), bemærkes, at institutionerne ikke har overskredet deres skønsmargen ved at fastslå, at sagsøgerens oversigt over salget på EF-markedet, transaktion for transaktion, ikke kunne anvendes til at beregne eksportprisen på varerne fra selskabets produktion. Selv om det forudsættes, at institutionerne skulle have beregnet prisernes underbudsmargen under hensyn til handelsselskabet Pagodas indgriben i beregningen af sagsøgerens cif-pris, Fællesskabets grænse, kan dette på ingen måde påvirke beregningen af underbudsmarginen. Eftersom sagsøgerens varers eksportpris ikke er anvendt med henblik på beregningen af underbudspriserne, kan hensynet til selskabet Pagodas fortjenstmarginer som led i tilførslen af de nævnte varer til EF-markedet nemlig ikke påvirke underbudsmarginen af de priser, der er fastsat på grundlag af eksportpriserne for de andre selskaber i stikprøven, som samarbejdede fuldt ud.

121 Det følger heraf, at det tredje anbringende må forkastes.

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20 og af retten til forsvar samt om en begrundelsesmangel

Parternes argumenter

122 Sagsøgeren har gjort gældende, at institutionerne hverken på passende vis har oplyst selskabet om den nye faktiske analyse af EF-erhvervsgrenens skade eller har givet det mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til denne nye vurdering vedrørende sammensætningen af den endelige told (jf. præmis 41-48 ovenfor). Endvidere har Kommissionen ikke givet en tilstrækkelig forklaring på årsagerne til ændringen af dens analyse og anvendelsen af andre oplysninger end de i dens første forslag indeholdte.

123 Skønt Kommissionen i den endelige underretningsskrivelse fastslog, at importen af 140 mio. par fodtøj årligt ikke skadede EF-erhvervsgrenen, har den nedsat dette tal betydeligt til 41,5 mio. par i sin supplerende endelige underretningsskrivelse uden at forklare begrundelsen for denne ændring, som »derimod ville medføre« en overvæltning af toldværdien pålagt Kina og Vietnam ved en manipulation på grundlag af referenceårene. Hvad angår den økonomiske årsag til de kontingenter, der indføres ved et system med udskudt told, skal de imødegå det pres, der følger af importmængden, som alligevel ikke anses for at være resultatet af illoyal praksis, eftersom antidumpingforanstaltningerne er udviklet til at imødegå illoyal praksis som dumping. I betragtning af disse forskelle er den af Kommissionen tildelte frist til sagsøgeren på fem dage for at fremlægge deres bemærkninger til det nye forslag utilstrækkelig, hvilket sagsøgeren har klaget over under den administrative procedure.

124 Den anfægtede forordning, som i betragtning 301 følger Kommissionens sidste forslag, indeholder ikke en tilstrækkelig begrundelse for denne forskel og angiver ikke grunde, der berettiger til anvendelsen af den nye metode. Betragtning 301 til den anfægtede forordning gentager derimod blot affattelsen af punkt 280 i den

supplerende endelige underretningsskrivelse, som ikke indeholder flere oplysninger. Desuden indeholder den supplerende endelige underretningsskrivelse ingen tal eller beregning, der understøtter metoden beskrevet i betragtning 301 til den anfægtede forordning, og den giver ikke mulighed for at forklare anvendelsen af år, værdier og mængder, som er forskellige fra de i det første forslag anvendte. Institutionerne har tillige overtrådt grundforordningens artikel 20, som kræver meddelelse af detaljer, der understøttede grundlæggende faktiske omstændigheder og betragtninger, som Kommissionen vil lægge til grund for et forslag til vedtagelse af endelige foranstaltninger. Den faktiske vurdering, der understøtter Kommissionens nye tilgang, er nemlig hverken blevet forklaret eller begrundet.

125 Herudover har Kommissionen krænket sagsøgerens ret til forsvar, idet den ikke har givet selskabet mulighed for nyttigt at gøre det indstilling til en række vigtige spørgsmål gældende, såsom det nye forslags rimelighed, de faktiske forholds og påberåbte omstændigheders rigtighed, Kommissionens udførte beregninger og fremlagte forhold til støtte for dens konklusioner om dumping og skaden på EF-erhvervsgrenen. De to systemer er nemlig kendetegnet ved grundlæggende forskelle i den faktiske vurdering, de er støttet på. Disse forskelle medførte radikalt forskellige følger for de kinesiske og vietnamesiske producenter, uden at Kommissionen dog forklarede, hvordan den nåede til dette resultat, eller gav de berørte lejlighed til at udøve deres ret til forsvar.

126 Rådets forsøg på at mindske forskellene mellem de to forslag ved at anføre, at det vedtagne system tog hensyn til, at udelukkende import over en vis mængde påførte en skade, fører til pålæggelse af en antidumpingtold på import, som ikke påførte en skade, hvilket er i strid med grundforordningens artikel 1, stk. 1. Den omstændighed, at sagsøgeren kunne fremsætte bemærkninger til dette system inden for en kortere frist end minimumsfristen på ti dage fastsat i grundforordningens artikel 20, stk. 5, kan endvidere ikke lægges disse til last og kan heller ikke udbedre de utilstrækkelige oplysninger fremlagt af Kommissionen. Spørgsmålet, om den af Kommissionen fastsatte frist var passende til overholdelse af sagsøgerens ret til forsvar, skal nemlig vurderes under hensyn til omfanget af ændringen af den af Kommissionen vedtagne

metode samt til manglen på oplysninger eller forklaringer om den nye retlige og faktiske vurdering. Sagsøgeren har i den forbindelse bemærket, at den omstændighed, at det har kunnet fremsætte nogle kommentarer, er af begrænset betydning og ikke medfører, at kravene i grundforordningens artikel 20, de almindelige fællesskabsretlige grundsætninger og WTO-reglerne er opfyldt, når institutionerne ikke giver passende forklaringer på metoden og vurderingen af de faktiske forhold, de anvender. Endvidere har Kommissionen selv anvendt en meget stram tidsplan, hvilket udelukkede enhver udvidelse af den tildelte frist for at fremsætte kommentarer til den supplerende endelige underretningsskrivelse. Desuden vedrørte drøftelserne, der strakte sig over flere måneder, systemet om udskudt told og ikke det endeligt vedtagne system.

127 Ifølge sagsøgeren har man som følge af den supplerende endelige underretningsskrivelses fejl og den utilstrækkelige tildelte frist hverken haft mulighed for at forelægge Kommissionen årsagerne til, at den vedtagne tilgang er upassende og urimelig, eller kunnet fremlægge sit syn på metoden eller taloplysningerne til støtte for det i dette dokument indeholdte forslag.

128 Endelig har sagsøgeren tilføjet, at selskabet, såfremt det på passende vis kunne have fremsat kommentarer til den supplerende endelige underretningsskrivelse, for det første ville have gjort gældende, at det foreslåede system udgjorde en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 1, stk. 1, for så vidt som det pålagde en antidumpingtold på import, der ikke medførte en skade, for det andet, at en individuel skadesmargen skulle beregnes for selskabet, og for det tredje, at Kommissionens sidste forslag er urimeligt og uforholdsmæssigt, idet den reviderede faktiske vurdering, som hverken var forklaret eller begrundet, »derimod ville medføre« en omvendt bevisbyrde i forhold til antidumpingforanstaltningerne mellem Kina og Vietnam.

129 Rådet har, støttet af Kommissionen og CEC, bestridt sagsøgerens argumenter.

Rettens bemærkninger

130 Med sit fjerde anbringende har sagsøgeren for det første gjort gældende, at institutionerne har tilsidesat grundforordningens artikel 20, fordi Kommissionen dels ikke har meddelt de forhold, den lagde til grund for sine beregninger i den supplerende endelige underretningsskrivelse, dels ikke har givet sagsøgeren en tilstrækkelig frist i henhold til artikel 20, stk. 5, for at fremsætte selskabets fuldstændige bemærkninger til den nye tilgang.

131 For det andet hævder sagsøgeren, at institutionerne hverken i den endelige underretningsskrivelse, i den supplerende endelige underretningsskrivelse eller i den anfægtede forordning har anført begrundelsen for den anvendte metode for at tage hensyn til, at der forelå en importmængde, som ikke var skadevoldende, og som bestod i at mindske skademarginen i stedet for at fritage den ikke skadevoldende import fra pålæggelsen af antidumpingtold. Disse omstændigheder udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar samt en begrundelsesmangel.

132 Det skal indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 20 fastsætter regler for udøvelsen af de berørte parters, navnlig eksportørernes ret til at blive hørt, som udgør en af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i Fællesskabets retsorden, og omfatter retten til at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger (jf. i denne retning Domstolens dom af 27.6.1991, sag C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, Sml. I, s. 3187, præmis 15, og Rettens dom af 19.11.1998, sag T-147/97, Champion Stationery m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 4137, præmis 55).

133 Under disse omstændigheder skal sagsøgerens argumenter om tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 20 fortolkes som en henvisning til en tilsidesættelse af selskabets ret til forsvar, som den er fastsat i Fællesskabets retsorden, herunder i nævnte bestemmelse (jf. i denne retning Rettens dom af 21.11.2002, sag T-88/98, Kundan og Tata mod Rådet, Sml. II, s. 4897, præmis 131).

134 Der skal herved henvises til, at de virksomheder, der er omfattet af en undersøgelse forud for vedtagelsen af en antidumpingforordning, skal have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin vurdering af, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (dommen i sagen Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, nævnt i præmis 132 ovenfor, præmis 17, og dom af 3.10.2000, sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. I, s. 8147, præmis 99, samt dommen i sagen Champion Stationery m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 132 ovenfor, præmis 55, og i sagen Kundan og Tata mod Rådet, nævnt i præmis 133 ovenfor, præmis 132).

135 Det skal i den forbindelse ligeledes bemærkes, at de endelige oplysningers ufuldstændige karakter alene medfører, at forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold er ulovlig, såfremt de berørte parter på grund af denne undladelse ikke har været i stand at forsvare deres interesser effektivt. Dette gælder navnlig, når undladelsen vedrører faktiske forhold eller betragtninger, der er anderledes end de ved de midlertidige foranstaltninger anvendte, som i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2, skal ydes særlig opmærksomhed i de endelige oplysninger. Det gælder af samme årsager ligeledes, når undladelsen vedrører faktiske forhold eller betragtninger, som er anderledes end dem, der ligger til grund for Kommissionens eller Rådets beslutning efter meddelelsen af den endelige underretningsskrivelse, således som det følger af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sidste punktum.

136 I nærværende sag har Kommissionen, som det er bemærket i præmis 42-44 ovenfor, i den endelige underretningsskrivelse fremhævet et system med udskudt told, der blev støttet på, at udelukkende import, som overstiger 140 mio. par fodtøj årligt, medfører en skade i henhold til grundforordningens artikel 3. Denne vurdering blev støttet på, at der forelå en kontingentordning indtil den 1. januar 2005, som hindrede en sådan skade, samt på en beregning af de mængder, der blev importeret fra Kina i 2005. Ifølge dette forslag skulle der anvendes en endelig antidumpingtold på import fra Kina, der overstiger 140 mio. par fodtøj årligt. Denne told svarede til referenceprisernes underbudsmargen, nemlig 23%.

137 Imidlertid har Kommissionen som bemærket i præmis 47 og 48 ovenfor som led i den supplerende endelige underretningsskrivelse ændret sit forslag vedrørende formen for den nødvendige told til at fjerne skaden. Den nye tilgang blev ligeledes støttet på, at der foreligger en importmængde, som ikke medfører en skade i henhold til grundforordningens artikel 3. Ifølge den supplerende endelige underretningsskrivelse var såvel metoden til beregning af den ikke-skadevoldende importmængde som denne mængdes påvirkning af den foreslåede form for endelig told anderledes end den i den endelige underretningsskrivelse foreslåede.

138 I den supplerende endelige underretningsskrivelse har Kommissionen for det første især henvist til, at referenceprisernes underbudsniveau for import fra Kina udgjorde 23%. For det andet har den fastsat, at importmængden fra dette land i undersøgelsesperioden udgjorde 38% af importen fra de pågældende to lande. Denne procentdel, der anvendtes på al import fra Kina og Vietnam i 2003 (109 mio. par fodtøj), svarede til omkring 41,5 mio. par fodtøj, som var en mængde, der blev anset for ikke at skade EF-erhvervsgrenen. For det tredje har Kommissionen fundet, at denne mængde udgjorde 28,26% af importen fra Kina i 2005. Endelig og for det fjerde har den nedsat det oprindeligt fastsatte skadesniveau (23%) til 28,26%, hvilket gav grundlag for en »vejet« skadesmargen på 16,5%.

139 Det følger af det ovenstående, at forskellene mellem metoden fremlagt i den endelige underretningsskrivelse og metoden fremlagt i den supplerende endelige underretningsskrivelse er følgende. For det første har Kommissionen i stedet for at fastsætte den årlige ikke-skadevoldende importmængde til importen fra Kina i 2005 fastsat denne mængde ved at multiplicere de 109 mio. importerede par fodtøj i 2003 med 38%. Der er tale om en procentsats, som importen fra dette land udgjorde i forhold til den samlede import fra de pågældende to lande i undersøgelsesperioden. For det andet har Kommissionen i stedet for at fritage denne årlige mængde, som blev betegnet som ikke-skadevoldende i punkt 278-280 i den supplerende endelige underretningsskrivelse, fra anvendelsen af en antidumpingtold valgt at tage hensyn til denne

mængde ved at nedsætte skadeniveauet og anvende antidumpingtolden herpå fra det første importerede par fodtøj.

140 Det skal desangående fastslås, at den omstændighed, at Kommissionen ændrede sin analyse efter de berørte parters kommentarer til den endelige underretningsskrivelse, ikke i sig selv udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar. Som det fremgår af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sidste punktum, foregriber den endelige underretningsskrivelse nemlig ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe. Denne bestemmelse forpligter blot Kommissionen til, når det er muligt, at meddele de faktiske omstændigheder og betragtninger, som er forskellige fra dem, der blev lagt til grund for dens oprindelige tilgang indeholdt i den endelige underretningsskrivelse. De berørte kan nemlig ved denne fremlæggelse forstå de årsager, der har ført institutionerne til at indtage en anden opfattelse.

141 For at afgøre, om Kommissionen har overholdt sagsøgerens ret til forsvar, som følger af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sidste punktum, skal det følgelig desuden efterprøves, om Kommissionen har meddelt selskabet de faktiske omstændigheder og betragtninger, der blev lagt til grund i den nye analyse af skaden og af de nødvendige former for foranstaltninger for at fjerne den, for så vidt som disse er anderledes end de i den endelige underretningsskrivelse fastholdte (jf. præmis 135 ovenfor).

142 Herved udtales først, at Kommissionen i den supplerende endelige underretningsskrivelse har anført, at dens nye forslag gav mulighed for ikke at sondre mellem de forskellige kategorier importører.

143 Hvad herefter angår de forhold, Kommissionen har lagt til grund for at tilpasse skademarginen fra 23% til 16,5%, har sagsøgeren med urette gjort gældende, at de ikke har haft adgang hertil. Metoden beskrevet i præmis 138 ovenfor vedrørende tilpasningen af skademarginen under hensyntagen til en ikke-skadevoldende importmængde fremgår nemlig af den supplerende endelige underretningsskrivelse. Denne skrivelse

oplyser ganske vist ikke den præcise importmængde fra Kina i 2005, som ville give mulighed for at efterprøve, om procentsatsen på 28,26% svarer til virkeligheden. Eftersom 41,5 mio. par fodtøj ifølge Kommissionen udgjorde 28,26% af den samlede import fra Kina i 2005, kan det alligevel heraf udledes, at importen udgjorde 146,85 mio. par fodtøj. Sagsøgeren har i øvrigt selv gentaget denne beregning i sin e-mail af 2. august 2006 (jf. præmis 49 ovenfor).

144 Det følger af det ovenstående, at Kommissionen har meddelt sagsøgeren den argumentation, den har fulgt for at beregne skademarginen under hensyntagen til den ikke-skadevoldende importmængde. Den har ligeledes fremlagt alle de taloplysninger, den herved har fundet relevante, således at sagsøgerens ret til forsvar ikke er blevet tilsidesat i denne henseende.

145 Det skal tillige i overensstemmelse med Rådets opfattelse fremhæves, at sagsøgerens anbringende, som det er fremsat i stævningen, vedrører en tilsidesættelse af selskabets ret til forsvar og ikke af grundforordningens artikel 1, stk. 1. Det følger heraf, at spørgsmålet, om systemet vedtaget i den anfægtede forordning er foreneligt med grundforordningens artikel 1, stk. 1, da det pålagde antidumpingtold på import under den årlige grænse, der blev anset for ikke at være skadevoldende, ikke i sig selv er forelagt Retten til prøvelse.

146 Hvad angår den fastsatte frist er parterne enige om, at den udløb den 2. august 2006.

147 Kommissionen har ved at tildele sagsøgeren en frist på mindre end ti dage til at kommentere den supplerende endelige underretningsskrivelse tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 5 (jf. i denne retning dommen i sagen Champion Stationery m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 132 ovenfor, præmis 80). Denne omstændighed kan imidlertid ikke i sig selv medføre en annullation af den anfægtede forordning. Det må nemlig også vurderes, om rådigheden over en kortere frist end den, som er

fastsat i lovgivningen, konkret kan have påvirket sagsøgerens ret til forsvar under den omhandlede procedure (jf. i denne retning Rettens dom af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 331).

148 Det skal herved bemærkes, at sagsøgeren i sin e-mail af 2. august 2006 har henvist til Kommissionens beregninger, og at selskabet har fremlagt en alternativ beregning, der medførte et andet og efter selskabets opfattelse rimeligt resultat. Sagsøgeren har således forstået Kommissionens argumentation og har kunnet foreslå den en anden tilgang uden at anmode om en forlængelse af den tildelte frist. Under disse omstændigheder skal det fastslås, at selskabet effektivt har kunnet gøre sin opfattelse gældende.

149 Det følger heraf, at sagsøgerens ret til forsvar ikke er blevet tilsidesat.

150 Af de samme grunde skal sagsøgerens argumentation om en begrundelsesmangel hvad angår den anvendte metode til beregning af skadeniveauet forkastes. Begrundelsen for den anfægtede forordning skal nemlig især vurderes i forhold til de oplysninger, som sagsøgeren er meddelt, og som det har afgivet under den administrative procedure (Rettens dom af 15.12.1999, forenede sager T-33/98 og T-34/98, Petrotub og Republica mod Rådet, Sml. II, s. 3837, præmis 107).

151 I denne sag indeholder betragtning 296-301 til den anfægtede forordning, som nævnt i præmis 56 ovenfor, de vurderinger, der førte Rådet til at vedtage det endeligt iværksatte system. Det skal følgelig fastslås, at den anfægtede forordning er retligt fyldestgørende begrundet, eftersom Kommissionen har meddelt sagsøgeren sin argumentation for at beregne skademarginen under hensyn til en ikke-skadevoldende importmængde, og at den ligeledes har fremlagt alle de taloplysninger, den fandt relevante hertil (jf. præmis 166-168 nedenfor).

152 Det fjerde anbringende skal hermed forkastes.

Det femte anbringende om et åbenbart urigtigt skøn hvad angår EF-erhvervsgrenens skade

Parternes argumenter

153 Sagsøgeren finder, at beslutningen hvad angår skaden ikke er støttet på en tilstrækkelig lang periode for normalimport og følgelig ikke er støttet på troværdige og objektive oplysninger. Eftersom undersøgelsesperioden strækker sig fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005, har Kommissionen nemlig fået den opfattelse, at den forøgede import efter ophøret af kontingentordningen havde en skadelig virkning, der var særlig mærkbar for EF-erhvervsgrenen, hvorved den kun har taget hensyn til første kvartal i 2005. De åbenbare indicier for, at der foreligger en betydelig skade i 2004, som Kommissionen har henvist til i punkt 277 under det nye afsnit H i den supplerende endelige underretningsskrivelse, betyder ikke, at der rent faktisk blev forvoldt betydelig skade i 2004. Manglen på betydelig skade i 2004 understøttes af, at forøgelsen af importen i 2004 i forhold til 2003 var beskeden, og af punkt 285 i den endelige underretningsskrivelse.

154 De tre første måneder i 2005 var indledningen af åbningen af et marked, der i mere end 12 år havde været underlagt en streng kontingentordning. Som Kommissionen har bemærket i den endelige underretningsskrivelse, var perioden efter ophøret af kontingentordningen kunstigt fordrejet af forventningerne forbundet med denne begivenhed. Den anfægtede forordning er således støttet på oplysninger om en kort periode, der ikke kunne give troværdige oplysninger som følge af ophævelsen af kontingenterne. Det følger heraf, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2. Desuden er det ikke godtgjort, at Kommissionen har undersøgt skadesfaktorerne for hele den pågældende periode.

155 Endelig har sagsøgeren henvist til, at kontingentordningen ikke skulle udbedre følgerne af importen, der var genstand for dumping.

156 Rådet har med støtte fra Kommissionen og CEC bestridt sagsøgernes argumenter.

Rettens bemærkninger

157 Først bemærkes, at indførelse af antidumpingtold ikke udgør en sanktion mod en tidligere adfærd, men en foranstaltning til forsvar og beskyttelse mod illoyal konkurrence som følge af dumpingpraksis. For at kunne fastsætte antidumpingtold, som er egnet til at beskytte EF-erhvervsgrenen mod dumpingpraksis, er det derfor nødvendigt at foretage undersøgelsen på grundlag af oplysninger, der er så aktuelle som muligt (dommen i sagen Industrie des poudres sphériques mod Rådet, nævnt i præmis 134 ovenfor, præmis 91 og 92, samt Rettens dom af 14.11.2006, sag T-138/02, Nanjing Metalink mod Rådet, Sml. II, s. 4347, præmis 60).

158 Når institutionerne fastslår, at importen af en vare, der hidtil havde været underlagt kvantitative restriktioner, stiger, efter at disse restriktioner er ophørt, kan de således tage hensyn til denne stigning med henblik på deres vurdering af den skade, EF-erhvervsgrenen påføres.

159 For det andet viser, som Rådet har bemærket, Kommissionens vurdering ifølge punkt 283 i den endelige underretningsskrivelse, hvorefter mængden af importvarer er steget efter kontingentordningens ophør, ikke, at institutionerne udelukkende har lagt vægt på dette kvantitative forhold for at fastslå, at der foreligger en skade.

160 Endelig har institutionerne, som det ses af betragtning 162, 168-170, 187-206 og 216-240 til den anfægtede forordning, taget hensyn til flere faktorer vedrørende skaden og årsagsforbindelsen, ikke kun hvad angår undersøgelsesperiodens sidste kvartal, men også hele den pågældende periode.

161 Det følger heraf, at det femte anbringende må forkastes.

Det sjette anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og om et åbenbart urigtigt skøn hvad angår sammenligningen af eksportprisen og den normale værdi

Parternes argumenter

162 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ved ikke at foretage en rimelig sammenligning af eksportprisen og den normale værdi har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10. Den af Kommissionen anvendte metode til sammenligningen af forskellige skomodeller medførte nemlig urigtige resultater.

163 Sagsøgeren har især gjort gældende, at Kommissionen har samlet flere typer fodtøj med væsensforskellige produktionsomkostninger og priser ab fabrik under samme varekontrolnummer. Således medførte sammenligningen af eksportprisen og priserne på det nationale marked »i vid udstrækning fordrejede dumpingmarginer«.

164 Kommissionen har under undersøgelsen kun fremlagt eksempler på et varekontrolnummer, der omfatter meget forskellige former for fodtøj, såsom på den ene side

»festsko« og på den anden side »mokkasiner«. Det er dog klart, at disse typer fodtøj er forskellige hvad angår det anvendte læder, fremstillingsprocessen og kvaliteten, hvilket medfører forskellige priser. En mindre tilpasning af det anvendte system ville have levet op til kravene for sammenligningen uden at skade metodens effektivitet. Kommissionen har under den administrative procedure modtaget detaljerede beviser for, at flere typer fodtøj til meget forskellige priser blev samlet under samme varekontrolnummer. Under disse omstændigheder påhviler det Kommissionen at tilpasse sit system og ikke sagsøgeren at foreslå Kommissionen et andet system.

165 Hvad angår Rådets tankegang i denne henseende i betragtning 143 til den anfægtede forordning, hvorefter det vigtige var, at systemet med varekontrolnumre blev anvendt sammenhængende, har sagsøgeren påpeget, at den sammenhængende anvendelse af en urigtig metode ikke giver mulighed for at udbedre dennes urigtige karakter, som er knyttet til sammenligningen af varer, der i forbrugernes øjne ikke kan sammenlignes. Endvidere har ingen anden kontrolprocedure været anvendt i sagen.

166 Argumentet om de angiveligt foretagne justeringer er irrelevant, eftersom de pågældende justeringer ikke udbedrer følgerne af de ovennævnte svagheder.

167 Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Rådets konklusioner i betragtning 143 til den anfægtede forordning er behæftet med en begrundelsesmangel, idet udelukkelsen af de fastslåede priser kun var hypotetisk begrundet, da konklusionerne jo ikke blev underbygget af præcise beviser.

168 Desuden er sagsøgeren ikke blevet oplyst om de forhold, disse konklusioner er støttet på, hvilket udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar.

169 Sagsøgeren tilføjer, at Kommissionen ligeledes har anvendt systemet med varekontrolnumre for at vurdere underbudspriserne og den antidumpingsats, der gav mulighed for at fjerne skaden. Kommissionens tilgang er derfor åbenbart urigtig, idet den eksempelvis medfører en sammenligning af cif-prisen for kinesiske sko af »mokkasin«-typen og en italiensk »festsko«, men denne metode er til hinder for en »objektiv og rimelig vurdering«af de relevante faktiske forhold for at fastsætte skaden.

170 Rådet har, med støtte af Kommissionen og CEC, bestridt sagsøgerens argumenter, da de dels må afvises fra påkendelse, dels må forkastes som ugrundede. Rådet har hvad angår spørgsmålet om afvisning af sagsøgernes argumenter gjort gældende, at et anbringende støttet på en generel henvisning til stævningens bilag ikke bør realitetsbehandles. Dette er tilfældet med bemærkningerne indgivet til Kommissionen under den administrative procedure.

Rettens bemærkninger

171 Hvad angår Rådets afvisningspåstand bemærkes, at sagsøgeren har fremsat sine klagepunkter tilstrækkeligt præcist til, at Rådet kunne forstå indsigelserne mod den anfægtede forordning samt betydningen heraf som led i beregningen af dumpingmarginen og skaden, og til, at Retten kan tage stilling til, om de pågældende påstande er begrundede. Endvidere tilsigter henvisningen til bilagene som foretaget i denne sag at godtgøre begrundelsen for påstandene fremsat i stævningen, hvilket er bilagenes grundlæggende funktion.

172 Når den omhandlede vare omfatter et bredt udvalg af goder, som udviser betydelige forskelle hvad angår deres kendetegn og priser, kan det vise sig nødvendigt at inddele dem i mere eller mindre homogene kategorier. Denne operation tilsigter, som parterne har gjort gældende, at give mulighed for at foretage en rimelig sammenligning

af sammenlignelige varer og således undgå en urigtig beregning af dumpingmarginen og skaden som følge af en upassende sammenligning.

173 I denne sag har Kommissionen anmodet de kinesiske og brasilianske operatører og EF-operatørerne om at fastsætte kontrolnumre for deres varer ud fra deres kendetegn, som de følger af nedenstående tabel:

Beskrivelse af områder	Betydning	
Kategori af fodtøj	Angiv kategori af fodtøj. Vælg iblandt:	
	— selskabssko	A
	— sandaler	B
	— badesandaler	C
	— træsko	D
	— andre familiesko, mokkasiner, fletsko osv.	E
Forbrugertype	Angiv forbrugertype. Vælg iblandt:	
	— mænd	A
	— kvinder	B
	— unisex	C
	— børn	D
Type fodtøj	Angiv varetype. Vælg iblandt:	
	— dækker ikke ankel	A
	— dækker ankel, men ikke ben	B
	— dækker ankel og ben	C

Materiale til den ydre sål	Angiv materialet til den ydre sål. Vælg iblandt:	
	— læder eller læder i kombination med andre materialer	1
	— gummi, crêpe eller kork	2
	— PU (polyorithan) — PVC (polymerer af vinylchlorid)	3
	— træ	4
	— andet	5
Fodtøjets for	Angiv, om fodtøjet er foret. Vælg iblandt:	
	— med for	1
	— uden for	2

174 En unisex-selskabssko, der ikke dækker anklen, med ydersål i gummi og for, får således varekontrolnummer ACA21.

175 Hvad angår fastsættelsen af dumpingmarginen fremgår det af tabellen vedlagt den endelige underretningsskrivelse, der findes på sagsakternes s. 303, at Kommissionen har beregnet den normale værdi for hvert varekontrolnummer på baggrund af oplysningerne indhentet i Brasilien. Endvidere følger det af tabellen på s. 302 i sagsakterne, at Kommissionen for hvert varekontrolnummer har sammenlignet den normale værdi med eksportprisen og har beregnet en dumpingmargen, der udgør 28,95%.

176 Hvad angår beregningen af skaden, forårsaget af eksport med oprindelse i Kina, fremgår det af tabellen på s. 299 i sagsakterne, at Kommissionen har beregnet en gennemsnitspris pr. par fodtøj under hvert varekontrolnummer for at sammenligne den med referenceprisen, som EF-erhvervsgrenen burde opnå med en fortjeneste på 6%

(jf. betragtning 292 til den anfægtede forordning). Den positive forskel mellem de to priser er referenceprisernes underbud og følgelig den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, som er beregnet til 23% (jf. præmis 56 ovenfor).

177 I denne sag hævder sagsøgeren, at de anvendte kriterier for at sammensætte de pågældende kategorier var så uklare, at de medførte, at fodtøj med meget forskellige kendetegn og følgelig priser blev inddelt under samme varekontrolnummer. Dette fordrejede beregningen af såvel dumpingmarginen som skaden. Sagsøgeren har for at godtgøre disse påstande fremlagt en tabel, hvorefter flere varekontrolnumre omfatter fodtøj, hvis prisforskel er af en sådan størrelse, at de tilhørende varer ikke længere kan sammenlignes. Disse oplysninger stammer fra fem kinesiske operatører, hvoraf tre indgik i stikprøven. F.eks. omfatter varekontrolnummeret AAB21 ifølge oplysningerne fra producent nr. 4 fodtøj til 26,30 USD ab fabrik samt fodtøj til 112,09 USD ab fabrik.

178 Herved udtaltes, at varekontrolnumrene fastsættes ud fra hver underkategoris egne kendetegn som artikel, der er omfattet af definitionen af den omhandlede vare, og ikke ud fra hver af disse artiklers priser. Den omstændighed, at et varekontrolnummer omfatter varer med vidt forskellige priser, godtgør således ikke i sig selv, at de valgte kriterier for at iværksætte dette system ikke er relevante.

179 Som Rådet har fremhævet, har sagsøgeren ikke forklaret, hvilke fysiske forskelle der var mellem fodtøjet solgt til den høje pris og fodtøj solgt til den lave pris, endsige hvordan der kunne tages hensyn til disse forskelle i et andet system. Som Rådet nævner i betragtning 143 til den anfægtede forordning, kan prisforskellene skyldes forskellige forhold, såsom mode og markedspsykologi, som ikke nødvendigvis hæmmer sammenligneligheden af varer inden for det samme produktkontrolnummer. Sagsøgeren

har således ikke godtgjort, at det af Kommissionen skabte system støttet på fem kendetegn var åbenbart uanvendeligt.

180 Hvad angår sagsøgerens argument om, at felt »E« (andet) vedrørende kategori af fodtøj både omfatter »festsko« og »mokkasiner« (jf. præmis 164 ovenfor), skal det med Rådet bemærkes, at dette felt kun udgjorde et af fem kriterier anvendt for at udarbejde systemet med varekontrolnumre, og at sagsøgeren ikke har godtgjort, at forskellene var så betydelige, at de berettigede en oprettelse af andre kategorier fodtøj for at sikre en rimelig sammenligning.

181 Endelig skal det til klagepunkterne om en begrundelsesmangel (jf. præmis 167 ovenfor) anføres, at institutionerne, når der ikke forelå indicier om, at prisforskellene skyldtes fysiske forskelle, som systemet med varekontrolnumre ikke tog tilstrækkeligt hensyn til, ikke var forpligtede til at give en mere detaljeret forklaring af de mulige årsager til forskellene.

182 Det sjette anbringende skal således forkastes og Rådet frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

183 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør selskabet pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Rådets påstand herom.

184 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer Kommissionen, CEC og de italienske producenter deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling):

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.

3) **Europa-Kommissionen, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas og de 16 øvrige intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 4. marts 2010.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter ..... II - 814

Sagens baggrund og den anfægtede forordning ..... II - 824

Retsforhandlingerne for Retten og parternes påstande ..... II - 835

Retlige bemærkninger ..... II - 838

Det første anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c) ..... II - 839

Parternes argumenter ..... II - 839

Rettens bemærkninger ..... II - 842

Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18 ..... II - 843

Parternes argumenter ..... II - 843

Rettens bemærkninger ..... II - 846

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3 ..... II - 851

Parternes argumenter ..... II - 851

Rettens bemærkninger ..... II - 852

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20 og af retten til forsvar samt om en begrundelsesmangel ..... II - 854

Parternes argumenter ..... II - 854

Rettens bemærkninger ..... II - 857

Det femte anbringende om et åbenbart urigtigt skøn hvad angår EF-erhvervsgrenens skade ..... II - 863

Parternes argumenter ..... II - 863

Rettens bemærkninger ..... II - 864

Det sjette anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og om et åbenbart urigtigt skøn hvad angår sammenligningen af eksportprisen og den normale værdi ..... II - 865

Parternes argumenter ..... II - 865

Rettens bemærkninger ..... II - 867

Sagens omkostninger ..... II - 871

Bilag

Calzaturificio Elisabet Srl, Monte Urano (Italien)

Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Monte Urano

Calzaturificio Leopamy Srl, Monte Urano

Calzaturificio Lunella Srl, Monte Urano

Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Monte Urano

Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Monte Urano

Calzaturificio R. G. di Rossi & Galie Srl, Monte Urano

Calz. S.G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Monte Urano

Carim Srl, Monte Urano,

Florens Shoes SpA, Monte Urano

Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Monte Urano

Grif Srl, Monte Urano,

Missouri Srl, Monte Urano

New Swing Srl, Monte Urano,

Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Monte Urano

Viviane Sas, Monte Urano.